

Sygnatura akt II AKa 76/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 maja 2019 r.

Sąd Apelacyjny w Szczecinie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSA Andrzej Olszewski (spr.)

Sędziowie: SA Stanisław Kucharczyk

SA Maciej Żelazowski

Protokolant: st. sekr. sądowy Karolina Pajewska

**przy udziale prokuratora Prokuratury Rejonowej Szczecin – Zachód w Szczecinie Ewy Krupki -
Ćwiek**

po rozpoznaniu w dniu 9 maja 2019 r. sprawy

A. G. (1)

oskarżonego z art. 280 § 2 k.k. w zb. z art. 278 § 5 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Okręgowego w Szczecinie

z dnia 11 stycznia 2019 r. sygn. akt III K 246/18

I. zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

II. kosztami postępowania odwoławczego obciąża Skarb Państwa.

SSA Maciej Żelazowski SSA Andrzej Olszewski SSA Stanisław Kucharczyk

Sygn. akt II AKa 76/19

UZASADNIENIE

A. G. (1) został oskarżony o to, że:

w dniu 30 września 2017 r. w S., na klatce schodowej budynku przy ul. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z ustalonym mężczyzną, posługując się niebezpiecznymi narzędziami w postaci metalowego pręta i metalowego łomu, po uprzednim przyłożeniu do szyi pokrzywdzonego S. S. metalowego pręta oraz grożeniu użyciem metalowego łomu i pozbawieniem życia, dokonał zaboru w celu przywłaszczenia złotej obrączki 5 mm o wartości około 500 zł, srebrnego łańcuszka o wadze 47 g z zawieszka w kształcie krzyża z Jezusem wartości 300 zł, portfela skórzanego o wartości 100 zł z zawartością karty bankowej do płatności zbliżeniowych oraz telefonu komórkowego marki S. (...), koloru czarnego, o nr (...), działającego w sieci P. z kartą sim, o wartości 4500 zł, tj. przedmiotów o łącznej wartości 5400 zł, czym działał na szkodę S. S.,

tj. o czyn z art. 280 § 2 k.k. w zb. z art. 278 § 5 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

Wyrokiem Sądu Okręgowego w Szczecinie z dnia 11 stycznia 2019 r., uznano oskarżonego A. G. (1) za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu z tą zmianą, iż zakwalifikowano ten czyn z art. 280 § 2 k.k. i za to, na podstawie art. 280 § 2 k.k., przy zastosowaniu art. 60 § 2 pkt 1 i § 6 pkt 2 k.k., wymierzono mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności, a na podstawie art. 63 § 1 k.k., na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności, zaliczono A. G. (1) okres rzeczywistego pozbawienia wolności od dnia 30 czerwca 2018 r. godz. 15:50 w całości.

Nadto, na podstawie art. 627 k.p.k., zasądzono od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe i wymierzono mu 180 (sto osiemdziesiąt) złotych opłaty.

Powyższy wyrok, w części dotyczącej orzeczenia o karze, na niekorzyść oskarżonego, zaskarżył prokurator. Wyrokowi zarzucił:

„rażącą niewspółmierność orzeczonej wobec A. G. (1) za czyn przypisany mu w punkcie I części dyspozytywnej wyroku kary 1 roku pozbawienia wolności, podczas gdy stopień społecznej szkodliwości czynu, jego charakter i rodzaj, względy prewencji indywidualnej i ogólnej oraz potrzeba w zakresie kształtowania świadomości społeczeństwa, przemawiały za orzeczeniem kary pozbawienia wolności w wyższym wymiarze”

Podnosząc taki zarzut, skarżący wniósł o:

„wymierzenie oskarżonemu za czyn opisany w punkcie I części rozstrzygającej wyroku kary 3 lat pozbawienia wolności w miejsce uprzednio orzeczonej kary 1 roku pozbawienia wolności i utrzymanie wyroku w pozostałej części w mocy.”

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja prokuratora nie zasługiwała na uwzględnienie.

Orzekając o karze, Sąd Okręgowy wziął pod uwagę zarówno okoliczności popełnienia przestępstwa, jak i sylwetkę oskarżonego. Dał temu wyraz w swoim pisemnym uzasadnieniu na stronach 7-8 (k. 363-364). Nie widząc potrzeby powtarzania przytoczonej tam argumentacji i akceptując ją, Sąd Apelacyjny pragnie dodatkowo wskazać, że działanie oskarżonego nie było szczególnie brutalne, a zadośćuczynienie pokrzywdzonemu, w ocenie sądu, odpowiednio zrekompensowało doznana przez niego krzywdę. Tym bardziej, co wiadomo Sądowi Apelacyjnemu z urzędu, w sprawie II AKa 3/19, drugi sprawca tego czynu również zadośćuczynił pokrzywdzonemu (inny skład Sądu Okręgowego także wymierzył mu za to przestępstwo karę 1 roku pozbawienia wolności, a prokurator co do niego nie zaskarżył wyroku).

Przedłożone na rozprawie apelacyjnej dokumenty pokazują, że oskarżony A. G. (1) nadal pracuje i spłaca swoje zobowiązania wobec poszkodowanego S. S.. Tak więc, jest nadzieja, że orzeczona wobec oskarżonego kara, po jej nadzwyczajnym złagodzeniu, jak i kilkumiesięczny pobyt w zakładzie karnym, wpłyną wychowawczo na zachowanie oskarżonego.

Ekspozycja przez prokuratora okoliczność dokonania kradzieży roweru nie mogła być uwzględniona w niniejszym postępowaniu.

Po pierwsze – dopóki nie ma prawomocnego skazania za ten czyn, należy stosować wobec A. G. (1) zasadę domniemania niewinności.

Po drugie – nawet, gdyby dopuścił się kradzieży (przywłaszczenia) roweru, nie ustalono jeszcze jednoznacznie jego wartości, a tym samym nie przesądzono czy mamy do czynienia z wykroczeniem, czy z przestępstwem.

Ponadto, ewentualny pojedynczy eksces nie może jeszcze przekreślić pozytywnego okresu zachowania się oskarżonego po uchyleniu tymczasowego aresztowania.

Tak oceniając, Sąd Apelacyjny nie znalazł podstaw do zmiany zaskarżonego wyroku w postulowanym przez prokuratora kierunku.

O kosztach postępowania odwoławczego orzeczono na podstawie art. 636 § 1 k.p.k..

SSA Maciej Żelazowski SSA Andrzej Olszewski SSA Stanisław Kucharczyk